

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Søstrene paa Kinnekullen

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718941064528/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

JOHANNA.

Ja, saadan kan det forklares: men jeg veed nok, hvad jeg troer.

JOHN.

Men du siger jo dog, at han nøie spurgte dig ud om Gaarden, og om hvormegen Gjeld, der heftede derpaa.

JOHANNA.

Ja, det er sandt.

JØRGEN.

I al denne Hurlumhei har jeg glempt, hvad jeg egentlig kom for. Der er sluttet Fred, Axel, de Udkommanderede har faaet Hjemlov. Nu kan du med Ære blive her og gifte dig, naar du vil.

JOHANNA

styrter i Axels Arme.

Axel, Freden er sluttet! Gud være lovet!

JOHN.

lægger sine Hænder paa deres Hoveder.

Nu, Gud velsigne Jer, I gode Børn!
Og lad os takke ham, der fra sin Himmel
Har sendt en saadan venlig Straale ned
Til denne mosbeklædte Hyttes Tag.
Jeg Pengene har eftertalt; der er
Netop saameget, saa vi kan betale
Vor hele Skyld og eie Gaarden gjeldfrit.
— Og nu vi holde vil Johannas Bryllup,
Saasart vi kan, det har hun vel fortjent;
Thi hende skyldte vi, næst Gud og næst
Den gamle Vandringsmand, vor hele Lykke.